

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ
ΜΙΑΣ ΕΠΙ ΘΥΡΑΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΜΙΑΣ ΕΠΙ ΘΥΡΑΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Ὁ ἐνταφιασμός τῆς Κύπρου μὲ τὸ Σχέδιον
τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ο.Η.Ε. Κόφι Ανάν.

Ὑπὸ
ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

Τὸ παρὸν ἄρθρον ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἀπογευματινὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «ΕΣΤΙΑ», εἰς ἕνδεκα συνεχείας, ἀπὸ 17^{ης} ἕως καὶ 31^{ης} Δεκεμβρίου 2002, ὡς καὶ εἰς τὸ ἐβδομαδιαῖον περιοδικὸν «ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ», τεύχος 1350 τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου 2002.

Α'.- ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

1.- Μὲ τὸ γνωστοποιηθὲν προσφάτως Σχέδιον τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ο.Η.Ε. Κόφι Ανάν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ Κυπριακοῦ κατεδείχθη, ἂν ἦτο ἀνάγκη γιὰ ἄλλη μιὰ φορά, ἡ παταγώδης ἀποτυχία τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς. Καὶ τὸ χειρότερον, παρὰ τὰ ὅσα ἀντιθέτως κατὰ καιροὺς διαλαλοῦνται, ἀποκαλύπτεται μὲ ἐνάργεια ἢ ὀλοκληρωτικὴ ἀνυποληψία τῆς Πατρίδος μας εἰς τὸν κύκλον τῶν κυρίων παραγόντων διαμορφώσεως τῆς διεθνoῦς ζωῆς καὶ τῆς πορείας τῶν διεθνῶν σχέσεων. Διότι τέτοιο Σχέδιον, μὲ περισσεῖαν ἰταμότητος καὶ ρυθμίσεις κυριολεκτικῶς παράλογες καὶ ριζικῶς ἀπαράδεκτες, καὶ μάλιστα προτεινόμενον πρὸς ἀποδοχὴν ἐντὸς ἀσφυκτικῶν χρονικῶν ὁρίων, δίκην γκαγκστερικοῦ τελεσιγράφου, ἀπὸ ὄργανον τοῦ Ο.Η.Ε., τοῦ Διεθνoῦς Ὄργανισμοῦ ποὺ ἐπὶ 28 καὶ πλέον τώρα χρόνια ἐφησύχαζε ἐνώπιον τῆς Κυπριακῆς τραγωδίας καὶ τώρα παραδόξως τόσο βιάζεται, μαρτυρεῖ συμπεριφορὰν τὸ ἐπιεικέστερον πάτρωνος πρὸς δούλον ἢ ὑπηρέτην.

Β'.- ΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ

2.- Δὲν σύρω ἀρὰς ἐθνικῆς μας αὐτοενοχῆς διὰ τὰ ὅσα κατ' ἐξακολούθησιν, ἐπὶ δεκαετίες τώρα, ὡς Ἑλλάς καὶ Ἑλληνισμὸς ὑφιστάμεθα. Ἦδη ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος ἡ Ἑλληνικὴ σκέψις εἶχεν ἐπισημάνει, διὰ στόματος κυρίως τῶν Σοφιστῶν, τὴν μεγάλην

αλήθειαν, ὅτι τὸ *συμφέρον* καὶ ἡ *δύναμις* διέπουν τὴν συμπεριφορὰν ὄχι μόνον τῶν ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ τῶν κοινωνικῶν συνόλων, συνακολουθῶς καὶ τὶς διακρατικὲς σχέσεις. Ὁ *διάλογος Ἀθηναίων καὶ Μηλίων*, ὅπως μᾶς τὸν παρέδωσεν ὁ μέγας *Θουκυδίδης*, ἀποτελεῖ ἴσως τὴν δραματικωτέραν ἐπὶ τοῦ προκειμένου καταγραφὴν. Κάθε χώρα εὐλογον εἶναι νὰ μεριμνᾷ πρωτίστως διὰ τὰ ἰδικὰ τῆς συμφέροντα καὶ μόνον εἰς τὸ πλαίσιον τοιαύτης ἐπιδιώξεως νὰ προσφέρῃ τὴν στήριξιν ἢ συναντίληψιν τῆς εἰς ξένα συμφέροντα. Ἐπομένως, καὶ τὰ συμφέροντα μιᾶς μικρῆς χώρας, ὅσο δίκαια καὶ νόμιμα καὶ ἔαν εἶναι, δὲν ἢμποροῦν νὰ ὑπηρετηθοῦν διὰ μονήρους ἀγῶνος καὶ αὐτοδυνάμως, ἐφ' ὅσον βλάπτουν ἢ παρενοχλοῦν ἀποκλίνοντα συμφέροντα ἄλλης κυριαρχούσης δυνάμεως. Διότι ἐνδέχεται κάτι τέτοιο εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν περιπτώσεων νὰ ὀδηγήσῃ εἰς ἀνωφελὲς ὀλοκαύτωμα καὶ τὴν καταστροφὴν. Ακριβῶς τὸ προγονικὸν αὐτὸ δίδαγμα ἠκολούθησε μὲ τόσον λαμπρὰ ἀποτελέσματα ὁ ὄντως Μέγας *Ἐλευθέριος Βενιζέλος*, μὲ τὴν μεγαλόπνοον πολιτικὴν του συνδέσεως τῶν ἐθνικῶν μας ἐπιδιώξεων ἀπελευθερώσεως χωρῶν τοῦ ἀλυτρώτου Ἑλληνισμοῦ (Ἠπείρου, Μακεδονίας, Θράκης, νήσων τοῦ Αἰγαίου, κλπ.) μὲ τὰς εἰς τὴν γεωγραφικὴν μας περιοχὴν ἐπιδιώξεις τῆς πολιτικῆς τῆς *Μεγάλης Βρεταννίας*.

Ὅμως μεταγενεστέρως τὸ δίδαγμα ἐλησμονήθη. Αὐτὰ ποῦ οἱ μακρνοὶ μας πρόγονοι μὲ τὴν ἀνεπανάληπτη εἰς τοὺς αἰῶνας πνευματικὴν τους διαύγειαν καὶ σοφίαν μᾶς ὑπέδειξαν, ἐμεῖς, δηλαδὴ ἡ ἐπίσημος Ἑλλάς, οἱ ὑπεύθυνοι ταγοὶ μας, - ὄχι ὁ Ἑλληνισμὸς, ὄχι οἱ σκεπτόμενοι Ἕλληνες ! -, κατὰ κανόνα τὰ παραθεωρήσαμε. Βεβαίως ὄχι οἱ ταγοὶ μας ἀπὸ μόνου τους· διότι συνεπικουρὸς ἐνεφανίζετο καὶ μία δράκα - τὰ ἴδια πάντοτε πρόσωπα ! - θορυβούσης ἀνερματίστου ψευδοδιανοήσεως, ἡ ὁποία μὲ προκατεσκευασμένες παρωπίδες καὶ διανοητικὴ ἀνεπιτιμότητα ἐξεθείαζε ἀσυστόλως κάθε θέσιν καὶ ἐνέργημα τοῦ κομμουνιστικοῦ συνασπισμοῦ, ἐνῶ ἀντιθέτως κατεκεραύωνε κάθε ἀντίμαχον σκέψιν, ποῦ ἀνεπτύσσετο εἰς τὴν παράταξιν τῶν ἐλευθέρων λαῶν.

Ἔτσι, ἐνῶ ἐμαίνετο ὁ ψυχρὸς πόλεμος καὶ ἀδυσώπητος διεξήγετο ὁ ἀγὼν ἐπικρατήσεως μεταξὺ τοῦ ἐλευθέρου κόσμου καὶ τῆς κομμουνιστικῆς ἀπανθρωπίας, ἐμεῖς, *καίτοι* εἴχαμε πικρῶς ὑποστῆ τὰ φοβερὰ δεινὰ τῆς ἐνόπλου ἐπιδρομῆς τῆς κατὰ τὴν περίοδον 1946-1949, ἀκόμη δὲ καὶ *φρικῶδες παιδομάζωμα*, μὲ τὴν ἀρπαγὴ ἀπὸ τὰς οἰκογενείας των 28.010 Ἑλληνοπαίδων ἡλικίας 3 ἕως 14 ἐτῶν καὶ τὴν μεταφορὰ τους στὶς γειτονικὲς κομμουνιστικὲς χῶρες, διὰ νὰ μεταβληθοῦν εἰς γενιτσάρους τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, - *παιδομάζωμα*, ποῦ κατεδικάσθη ἐπισήμως ἀπὸ τὴν *Βαλκανικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ο.Η.Ε.* ὡς *κακούργημα γενοκτονίας (crime of genocide)*, - καὶ ἐνῶ εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παρυφὰς τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, ἐν *τούτοις* δὲν ἐδιστάζαμε νὰ ὑποσκάπτουμε τὸ ἐλεύθερο φρόνημά μας καὶ τὴν πρὸς παραφυλακὴν του ἀγωνιστικὴν μας διάθεσιν, μὲ τὸ νὰ φλερτάρουμε ἀνοήτως μὲ τριτοκοσμικὲς χῶρες, ἢ νὰ εὐνοοῦμε τὰ, κομμουνιστικῆς ἐμπνεύσεως καὶ καθοδηγήσεως, ποικιλώνυμα «*κινήματα εἰρήνης*», ἢ «*ἀφοπλισμοῦ*» καὶ νὰ ὠρῶμεθα κατὰ τῶν πυρηνικῶν ἐγκαταστάσεων, λησμονοῦντες φέρ' εἰπεῖν, ὅτι εἰς τὴν γειτονικὴν μας *Βουλγαρίαν* εἴχαν ἤδη ἐγκατασταθῆ, ὑπὸ τὸ δηθεν φιλειρηνικὸ κομμουνιστικὸ τῆς καθεσῶς, πέντε πυρηνικοὶ ἀντιδραστήρες, σωζόμενοι φυσικὰ ἀκόμη καὶ σήμερα. Καὶ αὐτὰ ἀρθρώνονταν συνήθως ἀπὸ πολιτικὸν καιροσκοπισμὸν, χάριν κομματικῆς καὶ προσωπικῆς ἰδιοφελείας, σπονδὴ πρὸς καταδημαγωγίαν ἀνυπόπτων, ἀπληροφορητῶν καὶ ἀφελῶν συνειδήσεων. Ὅχι βεβαίως ὅτι ἔλειψαν καὶ οἱ ὀρθῶς σκεπτόμενοι, αὐτοὶ μάλιστα πιστεύω ὅτι ἀποτελοῦσαν τὴν πλειοψηφίαν τῶν συμπατριωτῶν μας· ὅμως τὸ μεγάλο σφάλμα των, ἢ καταλυτικὴ παράλειψις τῶν ἐξ αὐτῶν ταγῶν, συνίστατο, ὅπως πιστεύω, εἰς τὴν θεμελιωδῶς ἐσφαλμένην τακτικὴν των : *τῆς ἀποϊδεολογικοποιήσεως τοῦ πολιτικοῦ των λόγου*, γεγονός, ποῦ ἄφινε ἀσύδοτον τὴν δημαγωγίαν. Καὶ τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα : νὰ σωρεῦται ἡ δυσπιστία τῶν ἰσχυρῶν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου ὡς πρὸς τὴν σταθερότητα τοῦ διεθνοῦς προσανατολισμοῦ μας καὶ συνακολουθῶς νὰ μεγεθύνεται ἡ ἀπροθυμία των εἰς τὴν ὑποστήριξιν καὶ

συναντίληψιν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν μας θεμάτων, πρὸς ὄφελος φυσικὰ τῶν εἰς βάρος μας ἐπιβούλων.

3.- Καὶ ἐὰν αὐτὴ ἡ εἰκὼν ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐν γένει ἐθνικὴν μας πολιτικὴν, εἰδικῶς *ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ* δὲν εἶναι ἀμέτοχοι διὰ τὴν κακὴν πορείαν του καὶ οἱ ἀδελφοί μας Κύπριοι. Εἰς ἥσσονα βεβαίως βαθμὸν. Καὶ ἡ εὐθύνη αὐτὴ βαρύνει καὶ πάλιν ὄχι τὸν Κυπριακὸν λαόν, αὐτὸς ἔδωσε θαυμαστὰ δείγματα ἀδόλου πατριωτισμοῦ καὶ ὑπερόχου ἐθελουσίας μὲ τὸν θρυλικὸν ἀγῶνα τῆς Ε.Ο.Κ.Α. Ἀλλὰ τὴν ἡγεσίαν του, κυρίως τὴν αἰνιγματικὴν μορφήν τοῦ φιλοδόξου Ἀρχιεπισκόπου *Μακαρίου*, ὁ ὁποῖος δὲν ἐδίστασε καὶ ἐπίορκος νὰ γίνῃ (ποῖος δὲν ἐνθυμεῖται τὸν ὄρκον τῆς *Φανερωμένης* : « Ἐνωσιν καὶ μόνον Ἐνωσιν ! » ;) καὶ ἀκολούθως, μετὰ τὸ εἰς βάρος του ἐγκληματικὸν πραξικόπημα τῆς χούντας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὴν διαφυγὴν του, νὰ ζητήσῃ ἐπισήμως, ὡς Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Ο.Η.Ε. τὴν *στρατιωτικὴν ἐπέμβασιν τῆς Τουρκίας ὡς ἐγγυητρίας δυνάμεως πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς συνταγματικῆς τάξεως εἰς τὴν Κύπρον !* Γεγονός, τὸ ὁποῖον βεβαίως δὲν ἔπαυσαν οἱ Τούρκοι ἔκτοτε νὰ ἐπικαλοῦνται. Καὶ ἡ εἰδικωτέρα εὐθύνη τοῦ *Μακαρίου* συνίστατο ἐπίσης εἰς τοὺς ἐντονωτέρους τῶν ἐλλαδικῶν φλοτριτικοσοσιαλιστῶν τοῦ ἐλιγμοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐπέσυραν τὸν χαρακτηρισμὸν του ὡς «*Φιντέλ Κάστρο τῆς Μεσογείου*» καὶ εὐλόγως ἐδημιουργοῦσαν ἀνησυχητικὴν ἀνασφάλειαν εἰς τὸ ὑπογάστριον τῆς Τουρκίας, χώρας μέλους τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., ἐν ὧν μάλιστα τῆς λεπτῆς θέσεως τῆς ὡς ἀμέσως συνορευούσης μὲ αὐτὴν τὴν Μητρόπολιν τοῦ κομμουνιστικοῦ συνασπισμοῦ, τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν.

Φυσικὰ ἡ παγίωσις τῆς τουρκικῆς ἀποβάσεως εἰς τὴν Κύπρον τὸν Ἰούλιον τοῦ 1974 καὶ ἡ ραγδαία διόγκωσις τοῦ κατεχομένου τμήματός της, ὥστε νὰ φθάσῃ περίπου τὰ 40 % τῆς νήσου, *ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν συντρέξασαν Ἑλλαδικὴν ἀδράνειαν, καίτοι ἡ Ἑλλὰς ὡς ἐγγυητρία δύναμις εἶχε καθήκον νὰ προσέλθῃ ἀρωγός.* Τὴν ἀδράνειαν αὐτὴν ὁ τότε - εἶχε πλέον καταρρεύσει ἡ δικτατορία καὶ ἀποκατασταθῇ ἡ δημοκρατικὴ νομιμότης - Ἑλληὴν Πρωθυπουργὸς (*Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς*) ἐδικαιολόγησε μὲ τὸν γνωστὸν ἀφορισμὸν του, ὅτι «*ἡ Κύπρος εἶναι μακρὰ*» ! Ἀπεδοκίμαζεν ἔτσι οὐσιαστικῶς ὁ ἴδιος ἑαυτὸν, ἀφοῦ, ἐνῶ μὲ τίς, ὑπογραφεῖσαι ἀπὸ τὸν ἴδιον, συνθήκες *Ζυρίχης-Λονδίνου* εἶχεν ἀναγάγει τὴν Ἑλλάδα εἰς ἐγγυητρίαν τῆς Κυπριακῆς ἀνεξαρτησίας, ὅταν ἐπέστη ἡ στιγμή, ἀναμολογοῦσε πλέον ἐμπράκτως τὴν λόγῳ ἀποστάσεως ἀδυναμίαν τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν ἐγγυητικὸν τῆς ρόλον ! Γεγονός βεβαίως ποὺ δὲν προδίδει πολιτικὴν φρόνησιν, ἀφοῦ καὶ κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῶν συμφωνιῶν ἢ ἀπόστασις ἦτο φυσικὰ ἢ αὐτὴ καὶ δεδομένη, ἢ δὲ ἀναγωγὴ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας εἰς ἐγγυητρία δύναμις εὐνοοῦσε μόνον τὴν τελευταίαν, ἢ ὁποία, κατὰ τὴν προβληθεῖσαν λογικὴν, λόγῳ ἐγγύτητος καὶ θὰ ἠδύνατο, μόνον αὐτὴ, ἐκάστοτε νὰ ἐπεμβαίῃ ! Σφάλμα λοιπὸν κολοσσιαῖον, πρώτου μεγέθους, ἢ ἀποδοχὴ τῆς Τουρκίας ὡς ἐγγυητρία δύναμις· διότι ἔτσι ἀπέκτησε διεθνή τίτλον ἐπεμβάσεως εἰς τὴν Κύπρον, ἐνῶ ἢ - ὑποτίθεται χάριν ἰσορροπίας - ἀπονομὴ τοῦ ἰδίου ρόλου καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦτο ἀχρηστος, ὅπως ἐπισήμως πλέον διεκηρύσσεται, ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων (τῆς ἀποστάσεως!) ἀνενεργής.- Καίτοι, βεβαίως, ἄλλοι, εἰδήμονες, διαβεβαιοῦν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶχε τότε στρατιωτικῶς τὴν δυνατότητα δραστηρικῆς ἐπεμβάσεως καὶ ὀλοκληρωτικῆς συντριβῆς τῶν Τούρκων εἰσβολῶν. Ὅποτε καὶ θὰ ἠσυχάζαμε, Ἑλλὰς καὶ Κύπρος, ἐπὶ ἔτη μακρὰ ἀπὸ τὸν προκλητικὸν γείτονα...

4.- Ὅμως τὰ ἑλληνικά μας ἀτοπήματα, οἱ ἄστοχες πράξεις καὶ καιρῆς παραλείψεις μας δὲν ὑπῆρξαν καὶ οἱ *ἀποφασιστικοί* παράγοντες τῆς κακῆς πορείας τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τῶν ἐθνικῶν μας θεμάτων γενικώτερον. Αὐτὸ *τὸ συναίσθημα αὐτοενοχῆς* μας εἶναι κυριολεκτικῶς *ἀστήρικτον* καὶ *πρέπει νὰ ἐκλείψῃ ὀλοσχερῶς.* Προωθείται

ἐπιτηδεύει εἰς βάρος μας καὶ ἐπιμόνως καλλιεργεῖται ἀπὸ τοὺς ἐπιβούλους διὰ τὸ ἰδικόν τους ἄλλοθι, πρὸς ἀπόσεισιν τῶν ἰδίων τους καιρίων εὐθυνῶν ! Οὐτε ὑπῆρξαν εὐκαιρίες, ὅπως ἐπιπολαίως λέγεται, πρὸς εὐτυχεστέραν διαμόρφωσιν τῶν ἐθνικῶν μας θεμάτων, ποὺ δῆθεν τὶς ἐχάσαμε ! Διότι τὰ πάντα εἶχαν ἀπὸ μακροῦ προγραμματισθῆ ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς, ἐν ὄψει τῶν ἰδικῶν τους συμφερόντων καὶ ἐπιδιώξεων εἰς τὴν γεωγραφικὴν μας περιοχὴν, ἀνεξαρτήτως τῶν ἰδικῶν μας ἀστοχημάτων. Π.χ. οἱ Τούρκοι δὲν ἐπερίμεναν τὴν πρόσκλησιν τοῦ Μακαρίου, διὰ νὰ ἐπέμβουν εἰς τὴν Κύπρον. Τὴν εἰσβολὴν εἶχαν προαποφασίσει ἀπὸ ἐτῶν καὶ συγκροτήσῃ ἔκτοτε τὸν πρὸς πραγματοποίησίν της ἀποβατικὸν τῶν στόλον εἰς τὴν ἔναντι Μικρασιατικὴν παραλίαν. Ἀνέμεναν μόνον τὴν κατάλληλον συγκυρίαν καὶ τὴν συναντίληψιν εἰς τὸ ἐγχείρημά των, ἂν ὄχι καὶ τὴν στήριξιν τῶν ἰσχυρῶν, ἰδίως τῆς κυριάρχου Δυνάμεως, τῶν Η.Π.Α.

Καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν ἰσχυρῶν εὐλόγως ὠριοθετεῖτο, ὅπως πάντοτε, ἀπὸ γεωπολιτικὰς ἐκτιμήσεις : **Μεσοῦντος τοῦ ψυχροῦ πολέμου** δὲν ἦτο ἀνεκτὸν ἡ Τουρκία, γειτονεύουσα πρὸς βορρᾶν ἀμέσως μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν, νὰ ἔχη πρὸς νότον γείτονα, τὴν Κύπρον, ἀμφιβόλων διαθέσεων. Οὐτε ἡ Μεγάλη Βρεταννία νὰ διατηρῆ ἐφησυχάζουσα στρατιωτικὰς βάσεις εἰς τοιαύτην νῆσον. Ἐὰν ὁ Μακάριος εἶχε τὴν πολιτικὴν διορατικότητα νὰ ἐντάξῃ ἀμέσως τὴν, μὲ ἑλληνοτουρκικὴν πληθυσμιακὴν σύνθεσιν, Κύπρον εἰς τὸ Ν.Α.Τ.Ο., πρᾶγμα φυσικόν, ἀφοῦ μετεῖχον εἰς αὐτὸ καὶ ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία, ἐλλόγως πιστεύω, ὅτι ἄλλην πορείαν θὰ εἶχαν πάρει τὰ πράγματα καὶ ἡ Κυπριακὴ τραγωδία ἀσφαλῶς θὰ ἀπεφεύγετο. Ὅπως **καὶ τώρα** : γεωπολιτικοὶ λόγοι ὑπαγορεύουν εἰς τοὺς ἰσχυροὺς, νὰ ἐνδυναμώνουν τὰς συμμαχίας των μὲ τὶς πέριξ τῆς Ρωσίας χώρες, ἀφοῦ αὐτὴ, ἀπαλλαγείσα τοῦ κομμουνιστικοῦ ἐφιάλτου καὶ διανύουσα τώρα ἀναγκαίως μεταβατικὴν περιόδον ἀνορθώσεως, μὲ τὸ τεράστιον ἀνθρώπινον δυναμικόν της καὶ τὶς ἀστείρευτες πλουτοπαραγωγικὰς τῆς δυνατότητας, ἀποτελεῖ τὸν ἐν δυνάμει πλέον μέγαν ἐπὶ θύραις ἀνταγωνιστὴν ἐκείνων.- Ὅπως καὶ ἡ συντονισμένη στήριξις τοῦ θνησιγενοῦς κρατιδίου τῶν **Σκοπίων** καὶ ἡ κυνικὴ ὑποστήριξις τοῦ ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς, καὶ ἰδίως τὰς Η.Π.Α., εἰς τὴν αὐτόφωρον ἱστορικὴν πλαστογραφίαν τῆς ἀδιστάκτου οἰκειοποιήσεως τοῦ ἀρχαιόθεν καὶ πάντοτε ἑλληνικοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας, εἰς τοὺς ἰδίους λόγους ὀφείλεται : τῆς ἐπιθυμίας δημιουργίας ὑποτελοῦς προτεκτοράτου εἰς τὴν Βαλκανικὴν, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἰδίων, ὡς ἀνωτέρω, γεωπολιτικῶν ἐπιδιώξεων...

Γ'.- ΤΟ ΤΕΡΑΤΩΔΕΣ ΣΧΕΔΙΟΝ

5.- Μὲ ὅποιανδήποτε ὅμως εὐρύτητα καὶ ἂν καθοραθοῦν τὰ γεωπολιτικὰ εἰς τὴν περιοχὴν μας συμφέροντα τῶν ἰσχυρῶν, ἰδίως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς καὶ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, τίποτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ αἰτιολογήσῃ, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον νὰ δικαιολογήσῃ, τὸν ὀλοκληρωτικὸν καὶ **ὀριστικὸν ἐνταφιασμὸν τῆς μαρτυρικῆς Κύπρου, τὴν ὁποίαν ἀπεργάζεται καὶ εἰς τὴν ὁποίαν μὲ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν ὀδηγεῖ τὸ προτεινόμενον Σχέδιον** τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ο.Η.Ε. *Κόφι Ἀνάν*, ἐὰν τελικῶς, παρὰ πᾶσαν λογικὴν, γίνῃ ἀποδεκτόν.

6.- Πρόκειται ἀληθινὰ περὶ **τ ε ρ α τ ο υ ρ γ ῆ μ α τ ο ς**. Φέρεται, ὅτι προέρχεται ἀπὸ ὄργανον τοῦ Ο.Η.Ε., **εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως εἶναι προϊόν ἀγγλοαμερικανικῆς κυρίως (Η.Π.Α. καὶ Μεγάλης Βρεταννίας), κατὰ τὰς τουρκικὰς ἐπιδιώξεις, ὑπαγορεύσεως** ἀπλῶς ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ο.Η.Ε. ἐχρησιμοποίηθη ἐκδήλως εἰς ρόλον θλιβεροῦ διεκπεραιωτοῦ θελημάτων τῶν μεγάλων, πρᾶγμα ὄχι ἀσύνηθες διὰ τὰ ὄργανα τοῦ διεθνοῦς

Όργανισμού ιδίως υπό την μονοκρατορίαν τών Η.Π.Α. μετά την κατάρρευση του αντιπάλου δέους, του Σοβιετικού συνασπισμού. Και ή απόδειξις αυτόφωρος : εάν έπρόκειτο όντως περι Σχεδίου του Γενικού Γραμματέως του Ο.Η.Ε., ασφαλώς αυτό θα έσέβετο τας επανειλημμένας προηγουμένας αποφάσεις και ψηφίσματα διαφόρων όργάνων του διεθνούς αυτού Όργανισμού, δια τών όποίων ρητώς κατεδικάζετο ή τουρκική εις την Κύπρον εισβολή και έκαλείτο ή Τουρκία νά αποσύρη τόν στρατόν της κατοχής. Αλλά αυτά εις τό Σχέδιον παντελώς άγνοούνται, ως νά μη ύπήρξαν ποτέ ! Μάλιστα δια τών όρισμών του Σχεδίου έμμέσως πλην σαφέστατα *έξαγνίζονται ή τουρκική εισβολή και τά διεθνή άνομήματά της, άφού επί τών άνόμων τετελεσμένων της ως άφετηρίας οίκοδομούνται αι προτεινόμεναι υπό του Σχεδίου δήθεν «λύσεις»*. Άρκει επί του προκειμένου, μεταξύ τόσων άλλων, ή υπόμνησις, ότι με τό Σχέδιον και τά κατεχόμενα διατηρούνται σχεδόν έξ ολοκλήρου από τούσφετεριστάς, και ούτε οί εκδιωχθέντες από τίς έστίες των επανέρχονται, πλην έλαχίστων (και αυτών τμηματικώς και εις μάκρος χρόνου), ούτε οί περιουσίες των αποδίδονται, ενώ αντιθέτως οί έξ Ανατολίας εισκομισθέντες Τουρκοί έποικοι νομιμοποιούνται και μάλιστα αποκτούν νομίμους τίτλους επί τών καταληφθεισών έλληνοκυπριακών περιουσιών! Αυτή ή *άδίστακτος νομιμοποίησης τών άνόμως τετελεσμένων* είναι ή διασαλπίζομένη δήθεν «δικαία» λύσις του Σχεδίου. Αλήθεια, ποίος κοροϊδεύει ποίον ; ...

Και άκόμη : τό άσφυκτικόν χρονοδιάγραμμα άποδοχής του Σχεδίου συντενονίσθη άπολύτως με τας χρονολογίας επικειμένων άποφάσεων της Εύρωπαϊκής Ένώσεως, περι διευρύνσεως της δι'είσοδοχής, μεταξύ άλλων, της Κύπρου, ένδεχομένως δέ και της Τουρκίας. Και έρωτάται : κατά ποίαν λογικήν ό Διεθνής Όργανισμός (ό Ο.Η.Ε.) συντονίζει έν προκειμένω τό βήμα του με ενεργήματα περιφερειακής ένώσεως, εις την όποίαν έλάχιστα μόνον μέλη του μετέχουν ; Τι καϋμός τόν έπιασε, εάν θα εισέλθη και πότε εις την Εύρωπαϊκήν Ένωσιν ή Κύπρος ή ή Τουρκία και προς τι επηρεάζεται υπό οιοδήποτε έν προκειμένω ένδεχόμενον ή θέσπισις «λύσεως» του Κυπριακού, εάν όντως αυτή πρόκειται νά είναι δικαία και βιώσιμος ; ...

7.- Αλλά ή έν προκειμένω τερατογένεσις έναγωνίως αναζητεί και πατρότητα! Τό Σχέδιον επικαλείται άλλοτε τό *Ελβετικόν*, άλλοτε τό *Βελγικόν* πρότυπον («μοντέλο») πολιτειακής συγκροτήσεως, αναφέρεται δέ και εις ρυθμίσεις της *Εύρωπαϊκής Ένώσεως*. *Η επίκλησις είναι κίβδηλος και άπατηλή*, κανένα πρότυπον δέν ακολουθείται εις την όλότητά του και με συνέπειαν, τό δέ εύρωπαϊκόν «κεκτημένον», οί γνωστές *τρεις έλευθερίες κινήσεως προσώπων, ύπηρεσιών και κεφαλαίων* έντός της Κύπρου μόνον έν μέρει, βαθμηδόν και εις έλαχίστας ποσοστώς γίνονται δεκτές, ενώ *ρητώς αποκλείεται εις τό διηνεκές ή πέραν ώρισμένου ποσοστού πλήρης έφαρμογή των*. Θα πρόκειται δηλαδή, εισερχομένης της Κύπρου εις την Εύρωπαϊκήν Ένωσιν, περι της μόνης χώρας εις την όποίαν αι έν λόγω έλευθερίαί θεσμικώς θα είναι αδύνατον εις την πληρότητά των νά έφαρμοσθούν ! Άς μη έξαπατούν λοιπόν τόν κόσμον και επί του προκειμένου ώρισμένοι εκ τών ύπευθύνων ταγών μας-άπολογητών του Σχεδίου, με τόν παραπλανητικόν ισχυρισμόν, ότι της σημερινής παντελοϋς άπουσίας τών άνωτέρω έλευθεριών εις την κατεχομένην Κύπρον είναι προτιμωτέρα ή βαθμιαία και τμηματική έστω άποκατάστασις των, δια συγχρόνου παρασιωπήσεως του εις τό Σχέδιον προβλεπομένου ρητού άποκλεισμού εις τό διηνεκές της πλήρους άποδόσεως εις τόν Κυπριακόν λαόν τών έν λόγω έλευθεριών.

Η αλήθεια είναι μία και άπροσμάχητος : *προηγούμενον Κράτους, συγκροτουμένου όπως τό Σχέδιον Ανάν προβλέπει δια την Κύπρον, ούτε ύπήρξε ποτέ κατά τό παρελθόν, ούτε ύπάρχει ούδαμού της ύψηλίου*. Και άπλή άνάγνωσις τών προβλέψεων του Σχεδίου πείθει περι τούτου άπολύτως. Ίδου συνοπτική έπισκόπησις του:

8.- Υπόστασις τῆς Κυπριακῆς Πολιτείας.

α) Ἡ Κυπριακὴ Πολιτεία, ὅπως καθιδρύθη τὸ 1959-1960, νομικῶς ὑφίσταται καὶ λειτουργεῖ, ὡς μέλος μάλιστα τοῦ Ο.Η.Ε., μόνη αὐτὴ ἀναγνωριζομένη διεθνῶς ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ εἰς τὸ σύνολόν του. Τὸ ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἰδρυθὲν εἰς τὸ παρ' αὐτῆς κατεχόμενον τμήμα τῆς βορείου Κύπρου «τουρκοκυπριακόν» «κράτος» παρ' οὐδενὸς ἄλλου ἀνεγνωρίσθη παρὰ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν. Τὸ γεγονός αὐτὸ συνάδει ἄλλωστε καὶ πρὸς τὸν διὰ τῆς Δ' Συμβάσεως τῆς Χάγης τοῦ 1907 καθιερωθέντα θεσμὸν τῆς occupatio bellica (πολεμικῆς κατοχῆς), κατὰ τὸν ὁποῖον *ἡ κυριαρχία τῆς Πολιτείας δὲν καταλύεται διὰ μόνου τοῦ πραγματικοῦ γεγονότος τῆς ξένης κατοχῆς* (βλέπε σχετικῶς π.χ. τὸ ἔργον τοῦ καθηγητοῦ Γεωργίου Τενεκίδου, *Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον, τόμος Α', τμήμα δεύτερον, Ἀθήναι, 1966, σελ. 10*).

β) Τὸ Σχέδιον δὲν διευκρινίζει τὴν ταυτότητα τῆς διεπομένης ὑπ' αὐτοῦ Κυπριακῆς Πολιτείας. Πρόκειται περὶ τῆς ὑφισταμένης ἤδη ἢ περὶ νέας, τὸ πρῶτον συγκροτουμένης ; Ἐὰν εἶναι ἡ ὑφισταμένη Κυπριακὴ Πολιτεία, τότε οἱ ὅρισμοί τῶν συνθηκῶν ἰδρύσεως, ἐγγυήσεως καὶ συμμαχίας τοῦ 1960 τὴν δεσμεύουν χωρὶς ἄλλο, μέχρι τῆς, ἐνδεχομένως, καταγγελίας των· πρὸς τὶ λοιπὸν ἢ πρόβλεψις τοῦ Σχεδίου, ὅτι αἱ συνθηκαὶ αὐταὶ θὰ ἰσχύουν καὶ θὰ ἐφαρμόζονται *mutatis mutandis* (δηλαδή, ἀναλογικῶς) «εἰς τὴν νέαν κατάστασιν πραγμάτων» ; Ἐὰν πάλιν πρόκειται περὶ νέας, τὸ πρῶτον ἰδρυομένης Κυπριακῆς Πολιτείας, πρᾶγμα ποῦ ρητῶς λέγεται μὲ τὰς ἐπανειλημμένας ἀναφορὰς τοῦ Σχεδίου εἰς τὴν δι' αὐτοῦ «*ιδρυτικὴν συμφωνίαν*», καὶ ὅπως οἱ προεκτεθέντες ὅρισμοί του προϋποθέτουν, τότε *καλούμεθα, Κύπριοι καὶ Ἕλληνες, εἰς τὸν ἐπίσημον καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς μας πλέον ἐνταφιασμὸν τῆς ὑφισταμένης Κύπρου!* Θὰ ἀποτολμήσουν εἰς τοιοῦτο ἀνοσιούργημα Ἕλληνες νὰ συμπράξουν ;

γ) Ἐξ ἄλλου, ἡ Κύπρος ὀρίζει τὸ Σχέδιον, εἶναι ἓνα «*κοινὸ κράτος*», τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓνα *ἑλληνοκυπριακὸ «συστατικὸ κράτος»* καὶ ἀπὸ ἓνα *τουρκοκυπριακὸ «συστατικὸ κράτος»*. Πρόκειται περὶ ὄρων («κοινὸν κράτος», «συστατικὸν κράτος») ἀγνώστων εἰς τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, διεθνῶς διὰ πρῶτην φορὰν χρησιμοποιουμένων. Καὶ ὅπως τὸ Σχέδιον διατυπῶνται, τὰ ἐν λόγῳ «συστατικὰ κράτη» προϋπάρχουν καὶ «συνιστοῦν» ἀκριβῶς τώρα τὸ «κοινὸ Κράτος» τῆς Κύπρου. Δηλαδή, δι' ὅσους γνωρίζουν ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν, τὸ Σχέδιον ἀναγνωρίζει ἐπισήμως τὸ ἀνόμιμον καὶ ἐναντίον τῶν ὀρισμῶν τῆς ἀνωτέρω Δ' Συμβάσεως τῆς Χάγης τοῦ 1907 ἰδρυθὲν ὑπὸ τῆς κατεχούσης Τουρκίας «*Τουρκοκυπριακὸν κράτος*», τὸ ὁποῖον, ἐνῶ τόσα ἔτη δὲν ἔτυχε διεθνοῦς ἀναγνωρίσεως, καλοῦνται τώρα, Κύπρος καὶ Ἑλλάς, διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Σχεδίου νὰ ἀναγνωρίσουν πρωτίστως αὐταὶ μὲ τὴν ὑπογραφήν των ! Χειροτέρα ἐθνικὴ ταπείνωσις διὰ τὸν Ἑλληνισμόν δὲν ὑπάρχει ! ...

δ) Ἡ Κύπρος, προβλέπει τὸ Σχέδιον, «*εἶναι ἓνα ἀνεξάρτητο καὶ κυρίαρχο κράτος μὲ ἐνιαίαν διεθνή προσωπικότητα*». Ἀλλὰ πρόκειται περὶ ψευδοχαρακτηρισμῶν, ἀφοῦ ἄρδην ἀνατρέπονται ἀπὸ τίς κατ' ἰδίαν ρυθμίσεις τοῦ Σχεδίου. Πράγματι :

Π ρ ὶ τ ο ν : **Ἀνεξάρτητον** εἶναι τὸ κράτος, τὸ ὑπαγόμενον εἰς τὰ διεθνή νόμιμα καὶ μὴ ἐξαρθώμενον ἐξ οὐδεμιᾶς τρίτης πολιτείας οὔτε ἀμέσως οὔτε ἐμμέσως. Ἡ ἀνεξαρτησία παρέχει εἰς τὸ κράτος τὴν εὐχέρειαν ἀσκήσεως τῶν ἀρμοδιοτήτων του *κατ' ἀποκλειστικότητα, αὐτονόμως καὶ ἐν πληρότητι*· δηλαδή τὸ ἀνεξάρτητον κράτος δικαιούται νὰ καθορίσῃ ἐλευθέρως τὴν ἔκτασιν τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ καθ' ἑλὴν (βλέπε σχετικῶς π.χ. τὸ ἀνωτέρω βιβλίον τοῦ καθηγητοῦ Γεωργίου Τενεκίδου, σελ. 34 ἐπ., 37). Τὸ Σχέδιον ὅμως ὄχι μόνον δὲν ἀναγνωρίζει εἰς τὴν Κύπρον (τὸ «κοινὸν κράτος») τὸ δικαίωμα ἐλευθέρου καθορισμοῦ τῆς ἐκτάσεως τῆς καθ' ἑλὴν ἀρμοδιότητός του, καὶ ἔτσι ἀναίρει προορρίζα κάθε χαρακτηρισμὸν του ὡς «ἀνεξαρτήτου» κράτους, ἀλλὰ καὶ ὀρίζει ὅτι τὸ μὲν «κοινὸν κράτος»

θα άσκη μόνον τις έξουσίες, πού όρίζει τó Σύνταγμα, ένώ τά «συστατικά κράτη» θα άσκούν κυρίαρχα όλες τις έξουσίες, πού δέν αποδίδονται από τó Σύνταγμα εις τήν κυβέρνησιν τού «κοινού κράτους». Δηλαδή, τó **τεκμήριον άρμοδιότητος θα άνήκη όχι εις τó «κοινόν κράτος», αλλά εις τά «συστατικά κράτη»,** πράγμα, πού αποκαλύπτει, ότι επιδιώκεται ή δημιουργία πολιτειακού μορφώματος **συννομοσπονδιακού τύπου, με κυρίαρχα τά κατ' ιδίαν «συστατικά» κράτη και άνίσχυρον, με έντελώς περιωρισμένες τις άρμοδιότητές του, τó «κοινόν κράτος».** Έπί πλέον, τó Σχέδιον προβλέπει διά τó «κοινόν κράτος» τής Κύπρου δεσμεύσεις πρωτόγνωρες, μέχρι τού σημείου ώστε **οί νόμοι του, μη έχοντες υπερέτεραν δύναμιν εναντι τών νόμων τών κατ' ιδίαν «συστατικών κρατών», να άνατρέπωνται νομίμως με άντιθέτους νόμους τών τελευταίων αυτών !** Φαντάζεσθε λοιπόν τι αυθεντία και τι κύρος επιφυλάσσεται εις τó «κοινόν κράτος», άφου ούτε τήν έφαρμογήν τών νόμων του, πού θα εκδίδωνται εις τά πλαίσια τών περιωρισμένων άρμοδιοτήτων του, δέν θα είναι εις θέσιν να επιβάλη ! **Ή τήν άλλην δέσμευσιν :** να διδάσκονται υποχρεωτικώς εις όλα τά Γυμνάσια τής Κύπρου και οι δύο, καθιερούμενες ως έπίσημες, γλώσσες τού κοινού κράτους, και ή ελληνική και ή τουρκική ! Δηλαδή τό, πρό τής αλλοιώσεως τής πληθυσμιακής συνθέσεως τής Κύπρου διά τής εισαγωγής τών έποίκων, 82% τών Έλληνοκυπρίων έξισούται προς τó 17% τών Τουρκοκυπρίων (τό υπόλοιπον 1% αναφέρεται εις τούς Μαρωνίτας) και **θα υποχρεούνται τά τετραπλάσια και πλέον τών Τούρκων Έλληνόπουλα να εκμανθάνουν τήν τουρκικήν !** **Ή τήν άλλην δέσμευσιν :** να **έορτάζονται** ως «έπίσημοι έορταί» εις όλην τήν Κύπρον, δηλαδή **υποχρεωτικώς και από τά 82 % τών Έλληνοκυπρίων χριστιανών** (όλων όρθοδόξων, πλήν έλαχίστων καθολικών) **οί τρεις μουσουλμανικές έορτές τής πρώτης ημέρας τού Ραμαζανίου (Σεκέρ Μπαϊράμ), τής πρώτης ημέρας τού Κουρμπάν Μπαϊράμ και τά γενέθλια τού Μωάμεθ !** Δηλαδή, ειδεχθής πολιτιστικός και θρησκευτικός έξανδραποδισμός τών αδελφών μας Κυπρίων, έπιζητούμενος και διά τών ιδικών μας υπογραφών ! ...

Και ακόμη, από τις πολυάριθμες άλλες ύπονομεντικές τής άνεξαρτησίας παγίδες τού Σχεδίου, κατ' έξοχήν μία είναι καθοριστική : ή **πλήρης άποστρατικοποίησης τής Κύπρου,** «κοινού κράτους» και «συστατικών κρατών», με τήν ρητήν πρόβλεψιν, ότι «δέν θα υπάρχουν παραστρατιωτικά σώματα, ή έφεδροι, ή στρατός, ή παραστρατιωτική εκπαίδευσις πολιτών». Αλλά, **κράτος άνεξάρτητον δέν νοείται ύφιστάμενον, όταν στερείται ιδικών του Δυνάμεων,** δηλαδή τής δυνατότητος να υπερασπίση πρωτίστως διά τών ιδίων του δυνάμεων τυχόν άπειλουμένην τήν άνεξαρτησίαν του. Γελοιογραφία τοιούτου κράτους διεθνώς δέν άπαντάται. Βεβαίως τό έν προκειμένω σκοπούμενον είναι προφανέστατον : **να άφοπλισθή ολοσχερώς ή Κύπρος, ώστε ή μελετηθείσα και προετοιμαζομένη από δεκαετιών κατάληψις της από τήν **καραδοκούσαν Τουρκίαν** να άποτελέση άπλουν δι' αυτήν περίπατον.** Διότι ή Τουρκία διαθέτει ήδη πικράν τήν εμπειρίαν τών δυσχερειών τού άποβατικού έγχειρηματός της τού Ιουλίου 1974, παρὰ τήν άνελπίστως δι' αυτήν συντρεξασαν τότε έλλαδικήν προδοσίαν. Έξ άλλου έμεσολάβησαν εκτοτε και οι έλλαδικές διακηρύξεις περι «κοινού άμυντικού δόγματος» και παραπλησιών ώραιολογιών, καίτοι και αυτά έξηγεμίσθησαν όλίγον κατ' όλίγον, όπως με τήν θλιβεράν ιστορίαν τής ματαιωθείσης έγκαταστάσεως τών άποτελεσματικών διά τήν άμυναν τής Κύπρου πυραύλων S 300, μέχρι τής άποπομπής εκ τής Έλληνικής Κυβερνήσεως τού Υπουργού Έθνικής Αμύνης Γερασίμου Άρσένη, πού ειχε διακηρύξει τό έν λόγω δόγμα, όντως σοβαρού και εκ τών κορυφαίων πολιτικών μας, ό όποίος και ακολουθως, πολλών συνεργούντων, ώθήθη περίπου εις πολιτικήν εκτοτε άφάνειαν. Ακριβώς δε διότι υπάρχει τό ένδεχόμενον αναβίωσεως τού παραδείγματός του, λαμβάνεται τώρα ή προς άποτροπήν του ριζική, χάριν τής Τουρκίας, λύσις ολοκληρωτικού άφοπλισμού τής Κύπρου...

Ίσως άντείπη κανείς, ότι ή άποστρατικοποίησης δέν βλάπτει, άφου, κατὰ τὰς προβλέψεις τού Σχεδίου, ή **συνθήκη έγγυήσεως,** με έγγυητριάς δυνάμεις τήν **Μεγάλην**

Βρεταννίαν, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, θὰ καλύπτει τὴν ἑδαφικὴν ἀκεραιότητα, τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν συνταγματικὴν τάξιν τόσο τοῦ «κοινοῦ», ὅσον καὶ τῶν «συστατικῶν» κρατῶν. Ὅμως τοιοῦτος ἀντίλογος δὲν εὐσταθεῖ. Διότι ἀντιθέτως, κατὰ τὰ διδάγματα τῆς ἐπιστήμης τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου, τὰ ὑπὸ ἐγγύησιν δὲν εἶναι ἀνεξάρτητα κράτη, εἶναι κράτη ὑποτελῆ εἰς τὰς ἐγγυητρίαις δυνάμεις, ἀφοῦ ἡ ἐγγύησις θεωρεῖται ὡς μία μορφή ἐν τοῖς πράγμασιν (de facto) ὑπεξουσιότητος (βλέπε π.χ. τὸ ἀνωτέρω ἔργον τοῦ καθηγητοῦ Γεωργίου Τενεκίδου, σελ. 107 ἐπ. καὶ ἰδίᾳ 118 ἐπ.). Ἡ δὲ ὑποτελεία προβάλλει ἀκόμη ἐντονωτέρᾳ μὲ τὶς ρυθμίσεις τοῦ Σχεδίου, ἀφοῦ ἡ ἐγγύησις καλύπτει ὄχι μόνον τὴν ἑδαφικὴν ἀκεραιότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν συνταγματικὴν τάξιν, τόσο τοῦ «κοινοῦ» ὅσον καὶ τῶν «συστατικῶν» κρατῶν ! Ρυθμίσεις ἐπίσης πρωτοφανῆς εἰς τὸ διεθνὲς στερέωμα, ἡ ἐσωτερικὴ συνταγματικὴ τάξις ἐνὸς κράτους νὰ «παραφυλάσσεται» ἀπὸ τρίτην χώραν ! Φαντασθῆτε λοιπὸν τὴν Τουρκίαν νὰ δικαιούται εἰς ἐπέμβασιν, διότι κατὰ τὴν κρίσιν τῆς παρεβιάσθη ἡ συνταγματικὴ τάξις ὄχι μόνον τῆς Κύπρου (τοῦ «κοινοῦ» κράτους), ἀλλὰ καὶ τοῦ ἑλληνοκυπριακοῦ «συστατικοῦ» κράτους ! Καὶ θαυμάσατε βαθμὸν «ἀνεξαρτησίας» ! ...

Δεύτερον : *Κυρίαρχον* εἶναι τὸ Κράτος, ὅταν ἡ κρατικὴ ἐξουσία, μὴ ἀπορρέουσα ἐξ ἄλλης τινὸς ἀρχῆς, ἔχει χαρακτηρὰ *πρωτογενῆ* καὶ δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνωτέραν τινὰ ἀρχήν, οὔτε ὑφίσταται παραλλήλως πρὸς αὐτὴν οὐδεμία ἄλλη ἐξουσία ἴση ἢ ὑπερτέρα (βλέπε π.χ. τὸ ἀνωτέρω ἔργον τοῦ καθηγητοῦ Γεωργίου Τενεκίδου, σελ. 12 ἐπ.). Ὅμως τὸ Σχέδιον ἐπὶ τοῦ θεμελιώδους ζητήματος τῶν ἀδικημάτων κατὰ τῶν νόμων τοῦ «κοινοῦ κράτους», δηλαδὴ ἀδικημάτων κατὰ τῶν θεσμῶν, τῆς λειτουργίας καὶ αὐτῆς τῆς ὑποστάσεως τοῦ «κοινοῦ κράτους», ἀναγνωρίζει «*πρωτογενῆ ποινικὴν δικαιοδοσίαν*» ὄχι εἰς τὸ «κοινὸν κράτος», τοῦ ὁποῦ οἱ νόμοι θὰ παραβιάζονται, ἀλλὰ εἰς τὰ «*συστατικὰ κράτη*» ! Στερεῖται τοιοῦτοτρόπως τὸ «κοινὸν κράτος» ἀκόμη καὶ τοῦ οὐσιωδεστεροῦ στοιχείου τῆς κυριαρχίας ἐνὸς ἀληθινοῦ κράτους, τοῦ δικαιώματος νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν τήρησιν τῶν νόμων του, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπιφυλάσσεται οὐσιαστικῶς εἰς τὴν δεδομένην τουρκοκυπριακὴν κακοβουλίαν. Εἶναι προφανές, ὅτι μὲ τοιαύτην ρύθμισιν τὸ Σχέδιον ἀναγνωρίζει εὐθέως τὴν κυριαρχίαν εἰς τὰ «συστατικὰ κράτη» καὶ τὴν ἀποκλείει ρητῶς ἀπὸ τὸ «κοινὸν κράτος»

Ἀλλὰ καὶ περαιτέρω : τὸ Σχέδιον ἐγκαθιστᾷ ἀνωτέραν τῆς κρατικῆς ἐξουσίας ἀρχήν, ἡ ὁποία καὶ τελειωτικῶς ἀποφασίζει : εἶναι τὸ *Ἀνώτατον Δικαστήριον*, τὸ ὁποῖον προβλέπεται, ὅτι θὰ ἐπιλύει διαφωνίας μεταξὺ τοῦ «κοινοῦ» κράτους καὶ τῶν «συστατικῶν» κρατῶν ἢ μεταξὺ τῶν τελευταίων αὐτῶν, ὡς καὶ ὅλα τὰ ἀδιέξοδα κατὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ «κοινοῦ» κράτους ! Καὶ μάλιστα Δικαστήριον, συντιθέμενον ἀπὸ ἐννέα δικαστᾶς, τρεῖς ἀπὸ κάθε «συστατικὸν» κράτος, δηλαδὴ τρεῖς Ἑλληνοκυπρίους καὶ τρεῖς Τουρκοκυπρίους (καὶ ἐδῶ ἡ ἐξισοσὶς τοῦ 82% μὲ τὸ 17% εἶναι περισσότερο ἀπὸ ἐξοργιστικὴ !) καὶ ἀπὸ τρεῖς ξένους ! Μὲ ἄλλας λέξεις, ἡ λειτουργία τοῦ προτεινομένου Κυπριακοῦ Κράτους θὰ ἐπαφίεται, κατὰ τὸ Σχέδιον, εἰς τὴν κρίσιν καὶ τριῶν ξένων, καὶ αὐτὸ χωρὶς ἐντροπὴν χαρακτηρίζεται «κυρίαρχον» κράτος ! Δὲν βλέπει σχετικῶς μία μικρὰ ἱστορικὴ ἀναφορά : Ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος εἶχεν ὡς ἀφορμὴν τὸ γεγονός, ὅτι ἡ τότε Σερβία εἶχεν ἀπορρίψει τὸ αἶτημα τῆς Αὐστροουγγρικῆς Μοναρχίας περὶ συμμετοχῆς, λόγῳ ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς Σέρβους Δικαστᾶς, ἐνὸς Αὐστριακοῦ Δικαστοῦ εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Δικαστηρίου, πού θὰ ἐδίκαζε τοὺς ὑπαίτιους τοῦ φόνου εἰς τὸ Σεράγεβον τοῦ Ἀρχιδουκῆ καὶ διαδόχου τοῦ θρόνου Φερδινάνδου. «Οὐδὲν κράτος σεβόμενον ἑαυτὸ καὶ θέλον νὰ διατηρήσῃ τὴν κυριαρχίαν του δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς τοιαύτας ἀπαιτήσεις», ὑπῆρξεν ἡ ὑπερήφανος ἀπάντησις τοῦ γέροντος Πρωθυπουργοῦ τῆς Σερβίας Πάσιτς. Ἐνας μόνον ξένος Δικαστῆς ἐζητεῖτο νὰ μετᾶσῃ τῆς συνθέσεως ἐνὸς Δικαστηρίου κατὰ τὴν ἐκδίκασιν μιᾶς μόνον ὑποθέσεως καὶ ἡ ὑπερήφανος Σερβία ἀπέρριψε δικαίως τὸ αἶτημα· διὰ νὰ ἐξαπολυθῇ μὲ τὴν ἄρνησιν τῆς ὀ αιματηρότερος μέχρι τότε πόλεμος. Τώρα, μᾶς ζητεῖται ὄχι ἓνας ξένος Δικαστῆς διὰ μίαν μόνον ὑπόθεσιν, ἀλλὰ νὰ κατασταθῶν τρεῖς ξένοι Δικασταὶ ὡς

ἀποφασιστικοὶ ρυθμισταὶ τῶν διαφωνιῶν καὶ τῆς ὅλης λειτουργίας τῆς προτεινομένης Κυπριακῆς Πολιτείας ! Δηλαδή προγραμματισμένη διηνεκῆς κατάλυσις τῆς κυριαρχίας της. Δὲν χρειάζεται τρανωτέρα ἀπόδειξις τοῦ ἐν προκειμένῳ κυνισμοῦ τοῦ Σχεδίου μετὰ τὰς αὐτοφώρως ψευδολόγους ἀναφορὰς του περὶ τοῦ προτεινομένου δῆθεν ἀνεξαρτήτου καὶ δῆθεν κυριάρχου κράτους.

Τρίτον : Ἡ Κύπρος, ὀρίζει τὸ Σχέδιον, ἔχει *ἐνιαίαν διεθνή νομικὴν προσωπικότητα*. Ἀλλὰ καὶ ἡ διακήρυξις αὕτη ἀναιρεῖται ἀπὸ ἄλλες κατ' ἰδίαν ρυθμίσεις. Ἔτσι καὶ τὰ «*συστατικά*» κράτη χαρακτηρίζονται ὡς «*κυρίαρχα*», με συμμετοχὴν εἰς τὴν διαμόρφωσιν καὶ ὑλοποίησιν διεθνῶν σχέσεων καὶ τοιούτων μετὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσην, ὡς καὶ μετὰ δικαίωμα πρεσβεύσεως καὶ ἀναπτύξεως ἐμπορικῶν καὶ πολιτιστικῶν σχέσεων μετὰ ἄλλες χῶρες. Διότι ὅλα αὐτὰ προϋποθέτουν ἀναγνωριζομένην καὶ εἰς τὰ «*συστατικά*» κράτη τὴν νομικὴν προσωπικότητα. Μάλιστα δέ, ἀφοῦ ὑπὸ τὸ καθεστῶς τῆς προβλεπομένης ὀλοσχεροῦς ἀποκρατικοποιήσεως δὲν θὰ εἶναι νοητόν, νὰ συνάπτουν μετὰ ἄλλα κράτη στρατιωτικὰς συμφωνίας ἢ ἀμυντικὰς συμμαχίας, αἱ μόναι ὑπολειπόμεναι ἐκ τῶν διεθνῶν ἄλλαι σχέσεις εἶναι ἀκριβῶς αἱ τῶν ἐμπορικῶν καὶ πολιτιστικῶν συναλλαγῶν, διὰ τὰς ὁποίας καὶ προβλέπεται ρητῶς πλήρης ἐλευθερία των. Ἐπομένως, *μετὰ τὸ Σχέδιον, καίτοι ἀποκρυπτομένη, ἀναγνωρίζεται οὐσιαστικῶς ἀκεραία ἐπὶ τοῦ διεθνοῦς πεδίου ἡ νομικὴ προσωπικότης τῶν «συστατικῶν κρατῶν»*. Τὰ δὲ περὶ ἐνιαίας νομικῆς προσωπικότητος τῆς Κύπρου ἀποτελοῦν αὐτοφώρως καταφανεῖς ψευδολογίας.-

9.- Κατ' ἰδίαν θεσμοὶ τοῦ «κοινοῦ κράτους».

Αἱ προτεινόμεναι ρυθμίσεις τοῦ Σχεδίου διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Κυπριακῆς Πολιτείας καὶ ἐξωφθάλμως ἄδικοι, εἰς βάρος τῆς συντριπτικῶς πλειοψηφούσης Ἑλληνοκυπριακῆς κοινότητος (τῶν 82% ἔναντι 17% τῆς τουρκοκυπριακῆς), εἶναι καὶ αὐταποδείκτως μὴ βιώσιμοι. Εἰδικώτερον :

α) Νομοθετικὴ ἐξουσία.

Ἀσκεῖται ἀπὸ τὸ *Κοινοβούλιον*, πού ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο σώματα, τὴν *Γερουσίαν* καὶ τὴν *Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων*, μετὰ 48 μέλη τὸ καθένα πενταετοῦς θητείας.

Καὶ ἡ μὲν *Γερουσία* θὰ ἔχη ἴσον ἀριθμὸν γερουσιαστῶν ἀπὸ κάθε «*συστατικὸν κράτος*», δηλαδή 24 Ἑλληνοκυπρίους καὶ 24 Τουρκοκυπρίους ! Σύνθεσις θεμελιωδῶς ἀπαράδεκτος, ἀφοῦ ἐξισοῦνται ἔτσι ἀδιάντροπα τὰ 82% τῆς Ἑλληνοκυπριακῆς κοινότητος μετὰ τὰ 17% τῆς Τουρκοκυπριακῆς !

Ἡ δὲ *Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων* θὰ ἔχη ἐπίσης 48 μέλη, ἀλλὰ μετὰ τοῦλάχιστον τὸ ¼ αὐτῶν (δηλαδή τοὺς 12) ἀπὸ κάθε «*συστατικὸν κράτος*». Δηλαδή καὶ πάλιν κραυγαλέα εὐνοια πρὸς τοὺς Τουρκοκυπρίους, οἱ ὅποιοι μετὰ τὸ 17% τῆς πληθυσμιακῆς ἀναλογίας των θὰ ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦλάχιστον μετὰ τὸ ¼, δηλαδή τὸ 25% τῶν ἐδρῶν !

Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ χειρότερα : προβλέπεται ἐκπροσώπησις καὶ τῶν μειονοτήτων τῶν *Μαρωνιτῶν*, τῶν ἀνυπάρχκτων *Λατίνων* (προδήλως ὑποδηλοῦνται οἱ Ἑλληνοκύπριοι καθολικοὶ, μετὰ δολιώτατον διαχωρισμὸν των ἀπὸ τοὺς ὀρθοδόξους) καὶ τῶν *Αρμενίων*, καὶ μάλιστα μετὰ τοῦλάχιστον μίαν ἔδραν (ἓνα ἀντιπρόσωπον) διὰ κάθε μίαν ἀπὸ αὐτέας. Ἔτσι, εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν 48 μελῶν, τοῦλάχιστον οἱ δώδεκα (δηλαδή τὸ 25%), κατὰ τὰ ἀνωτέρω, θὰ εἶναι Τουρκοκύπριοι, καὶ ἐπὶ πλέον τοῦλάχιστον τρεῖς (δηλαδή τὸ 6,25 %) θὰ εἶναι οἱ ἀνωτέρω μειονοτικοὶ, καίτοι οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ εἰς τὸ σύνολόν τους κυμαίνονται μόλις εἰς τὸ 1% περίπου τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ. Καὶ μετὰ τέτοιες εὐνοϊκῆς δι'

όλους τους άλλους (τουρκοκυπρίους και μειονοτικούς) ρυθμίσεις, οί Έλληνοκύπριοι με τὸ 82% θὰ κατέχουν τὰς ὑπολοίπους μόλις 33 ἔδρας, δηλαδή μόνον τὸ 68,75 % αὐτῶν.

Ἐπομένως οὔτε εἰς τὸ ἓνα τῶν δύο νομοθετικῶν σωμάτων δὲν θὰ ὑπάρχη ἀναλογικὴ ἐκπροσώπησις τῶν Ἑλληνοκυπρίων.

Ὁ προβλεπόμενος *τρόπος λήψεως ἀποφάσεων ὑπὸ τοῦ Κοινοβουλίου* ἐξασφαλίζει τὴν ἀδυναμίαν λειτουργίας του. Διότι ἀξιούται ἔγκρισις καὶ τῶν δύο σωμάτων (Γερουσίας καὶ Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων) με συμμετοχὴν τοῦλάχιστον τοῦ ¼ τῶν Γερουσιαστῶν κάθε «συστατικῶν κράτους» (δηλαδή 6). Ἔτσι εἰς κάθε περίπτωσιν θὰ ἠμποροῦν οἱ Τουρκοκύπριοι ἀπέχοντες ἢ με τὴν παρουσίαν ὀλιγωτέρων τῶν 6 Γερουσιαστῶν νὰ *τορπιλίζουν τὴν λήψιν ὑπὸ τοῦ Κοινοβουλίου οἰασδήποτε ἀποφάσεως* ! Τὰ πράγματα δὲ καθίστανται ἀκόμη δυσκολώτερα εἰς τὰ θέματα, διὰ τὰ ὅποια προβλέπεται εἰδικὴ πλειοψηφία τοῦλάχιστον τῶν 2/5 τῶν Γερουσιαστῶν κάθε «συστατικῶν κράτους», ὅπως ἐγκρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐκλογῆς τοῦ Προεδρικοῦ Συμβουλίου, ψηφίσεως νόμων καὶ κανονισμῶν διὰ τὴν ὑποκοότητα, τὴν μετανάστευσιν καὶ τὴν φορολογίαν, κλπ.

Ἡ παράλυσις τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας εἶναι κατὰ ταῦτα θεσμικῶς ἐξησφαλισμένη ! Ἐμμεσον κυνικὴν ὁμολογίαν τῆς ἀληθείας αὐτῆς περιέχει καὶ αὐτὸ τὸ Σχέδιον με τὴν πρόβλεψίν του, ὅτι «ἓνας μηχανισμὸς συμφιλίωσεως μεταξὺ τῶν Σωμάτων τοῦ Κοινοβουλίου» θὰ θεσπισθῆ διὰ νόμον ! Τόσον πολὺ πιστεύουν εἰς τὴν ... ἀγαστήν των συνεργασίαν ἀκόμη καὶ οἱ συντάκται τοῦ ἀθλίου Σχεδίου ! ...

β) Ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους.

Ὡς Ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους ὀρίζεται *ἐξαμελὲς Προεδρικὸν Συμβούλιον* πενταετοῦς θητείας, ἐκλεγόμενον ἀπὸ τὸ Κοινοβούλιον με εἰδικὴν πλειοψηφίαν καὶ συντιθέμενον με δύο τοῦλάχιστον μέλη ἀπὸ κάθε «συστατικὸν κράτος». Δηλαδή καὶ πάλιν περιφρονεῖται ἀσυστόλως ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναλογικῆς ἐκπροσωπήσεως, ἀφοῦ τὸ 17% τῶν Τουρκοκυπρίων θὰ συμμετέχη με δύο τοῦλάχιστον μέλη, δηλαδή κατὰ ποσοστὸν 40% εἰς τὸ Προεδρικὸν Συμβούλιον !

Αἱ *ἀποφάσεις τοῦ Προεδρικοῦ Συμβουλίου* θὰ λαμβάνωνται με ἀπλὴν πλειοψηφίαν, συμμετέχοντος ὅμως ἀπαραιτήτως εἰς αὐτὴν τοῦλάχιστον ἑνὸς μέλους ἀπὸ κάθε «συστατικὸν κράτος». Ἔτσι ὁ ὑποχρεωτικῶς συμμετέχων ἓνας τοῦλάχιστον Τουρκοκύπριος θὰ ἠμπορῆ με τὴν ἀποχὴν ἢ ἄρνησίν του νὰ ματαιώνη τὴν λήψιν οἰασδήποτε ὑπὸ τοῦ Προεδρικοῦ Συμβουλίου ἀποφάσεως. Ἡ παράλυσις τοῦ θεσμοῦ καὶ πάλιν ἐξησφαλισμένη.

Προβλέπονται ἀξιώματα *Προέδρου* καὶ *Ἀντιπροέδρου* τοῦ *Προεδρικοῦ Συμβουλίου* ἀπὸ μέλη του, ἐναλλασσόμενα εἰς αὐτὰ ἀνὰ δεκάμηνον, χωρὶς ὅμως νὰ ἀνήκουν ἀμφότερα εἰς τὸ ἴδιον «συστατικὸν κράτος», δηλαδή ὁ ἓνας θὰ εἶναι Ἑλληνοκύπριος καὶ ὁ ἄλλος Τουρκοκύπριος, καὶ χωρὶς δύο συνεχόμενοι Πρόεδροι νὰ προέρχωνται ἀπὸ τὸ ἴδιον «συστατικὸν κράτος». Ἐπομένως ὑποχρεωτικῶς τὸν Ἑλληνοκύπριον Πρόεδρον θὰ διαδέχεται διὰ τὸ ἐπόμενον δεκάμηνον Τουρκοκύπριος, καὶ ἀντιστοίχως τὸν Τουρκοκύπριον Ἀντιπρόεδρον Ἑλληνοκύπριος. Λαμβανομένου δὲ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ *Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου*, μεταξὺ ἄλλων, «θὰ ἐκπροσωπῆ τὸ Προεδρικὸν Συμβούλιον ὡς Ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους», «θὰ παρευρίσκειται εἰς ἐπισήμους ἐκδηλώσεις, θὰ ὑπογράφη καὶ θὰ δέχεται τὰ διαπιστευτήρια τῶν διπλωματικῶν ἀπεσταλμένων», «θὰ ἐκπροσωπῆ τὴν Κύπρον εἰς συναντήσεις Ἀρχηγῶν Κρατῶν», κλπ., ἀντιλαμβάνεται ὁ καθεὶς τὸ τραγελαφικὸν τῆς ρυθμίσεως τοῦ Σχεδίου, τὸ 82% τῶν Ἑλληνοκυπρίων νὰ ἐκπροσωποῦνται, περιοδικῶς καὶ ἰσοχρόνως ὡς ἀνωτέρω, ἀπὸ Τουρκοκύπριον, ἀντιπροσωπεύοντα μόλις τὸ 17% τοῦ πληθυσμοῦ ! Μόνον ψυχασθενῆς

ἐγκέφαλος θὰ συνελάμβανε τοιαύτην ρύθμισιν, ἀρρωστημένως ἀνθελληνικὴν, μόνον δὲ τὰς κατακτητικὰς βλέψεις τῆς Τουρκίας ἐν προκειμένῳ ἱκανοποιούσαν. Ἐλπίζεται ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ Ἕλλην, εἰς τὴν Κύπρον ἢ τὴν Ἑλλάδα, προσυπογράφων τόσον ἀκραίαν ἐθνικὴν μας ταπείνωσιν.

Πρέπει δὲ νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὰ πράγματα προβλέπονται ἀκόμη χειρότερα διὰ μίαν μεταβατικὴν, «ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς ἰδρυτικῆς συμφωνίας», περίοδον (τριῶν ἐτῶν), κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ γίνουσι **συμπρόεδροι τῆς Κύπρου** «οἱ ἀρχηγοί, πού ἔχουσι ὑπογράψει τὴν συνολικὴν διευθέτησιν ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνοκυπρίων καὶ τῶν Τουρκοκυπρίων», ἐναλλασσόμενοι εἰς τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς συμπροεδρίας κάθε ἡμερολογιακὸν μῆνα ! Ἀπὸ τὸ γελοῖον τῆς ρυθμίσεως, πού ἤμπορεῖ νὰ νοηθῇ μόνον διὰ τὴν ἀλλαγὴν σκοπιᾶς ἐνὸς στρατιωτικοῦ φυλακείου καὶ ὄχι βεβαίως διὰ τὸ ὑπατον λειτουργημα τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους, θὰ πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ προσέξωμεν, πρῶτον, τὸν λόγον περὶ «ἰδρυτικῆς συμφωνίας», πού διαδηλώνει, ἐφ' ὅσον ἰδρύεται νέα, ἐνταφιασμὸν τῆς ὑφισταμένης Κυπριακῆς Πολιτείας· καὶ δεύτερον, τὴν ἐξισωτικὴν ἀναφορὰν εἰς τοὺς σημερινούς «*Ἀρχηγούς τῶν Ἑλληνοκυπρίων καὶ τῶν Τουρκοκυπρίων*», δηλαδὴ τὸν νόμιμον καὶ δημοκρατικῶς ἐλεγμένον Πρόεδρον διεθνῶς ὑποστατῆς Πολιτείας (τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας), ἀφ' ἐνός, καὶ τὸν ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰσβολέων ἐπιβληθέντα εἰς τὰ κατεχόμενα Ἀρχηγὸν κυβερνήσεως ἀνδρεικέλλων, διεθνῶς μὴ ἀναγνωριζομένης, ἀφ' ἑτέρου, με ἀπονομὴν εἰς ἀμφοτέρους καὶ ἰσοδυνάμως τοῦ ἰδίου πολιτειακοῦ ρόλου ! Ἐὰν αὐτὸ δὲν λέγεται **κυνικὴ νομιμοποίησις τῶν διεθνῶς ἀνόμως τετελεσμένων** καὶ μάλιστα μετ' ἐπιτάσεως αὐτῶν, ἀφοῦ ὁ **ἐγκάθετος Τουρκοκύπριος ἡγέτης** ὄχι μόνον ἀναγνωρίζεται ὡς τοιοῦτος, ἀλλὰ καὶ **προβιβάζεται εἰς ἐκπρόσωπον ὀλοκλήρου πλέον τῆς Κύπρου**, τότε καὶ οἱ λέξεις ἔχασαν ὀλοσχερῶς τὴν σημασίαν των καὶ ἡ ἀναισχυντία τῆς ἐντροπῆς ἀπεθηριώθη ...

γ) Δικαστικὴ Ἐξουσία

Ἡ ἴδια διεστραμμένη λογικὴ διέπει καὶ τὴν συγκρότησιν τῆς Δικαστικῆς ἐξουσίας. Ἔτσι, τὸ **Ἀνώτατον Δικαστήριον τῆς Κύπρου** προβλέπεται νὰ περιλαμβάνῃ ἴσον ἀριθμὸν Δικαστῶν ἀπὸ κάθε «*συστατικὸν κράτος*», δηλαδὴ ὅσους Ἑλληνοκυπρίους, τόσους καὶ Τουρκοκυπρίους ! Σὺν οἱ ἰσάριθμοι ξένοι Δικασταί ! Καί, ὅπως προεξετέθη (ἀνωτέρω ἀριθ. 8 ὑπὸ δ), με καταλυτικὴν τῆς κυριαρχίας τῆς Κυπριακῆς Πολιτείας **ἀρμοδιότητα**· μέχρι σημείου μάλιστα ὥστε νὰ ὑποκαθιστᾷ με ἀποφάσεις του ἄλλα κρατικὰ ὄργανα, ἐὰν ἀνακύψῃ περίπτωσις «*ἀδιεξόδου σὲ κάποιον ἀπὸ τοὺς θεσμοὺς τοῦ "κοινῶν κράτους"*, πού ἐμποδίζει τὴν λήψιν ἀποφάσεως» ! Δηλαδὴ εἰς ὅλον του τὸ μεγαλεῖον τὸ διεθνῶς καὶ καθολικῶς ἀποδοκιμαζόμενον **κράτος Δικαστῶν** καὶ μάλιστα ὑπὸ τὴν πλέον ἀποκρουστικὴν μορφὴν του, τῆς ξένης κατὰ τὰ δύο τρίτα (2/3) συνθέσεως!

Τὸ 82% Ἑλληνοκυπρίων καλοῦνται λοιπὸν νὰ ἐμπιστευθοῦν τοιαύτην Δικαιοσύνην, εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς ὁποίας μόνον κατὰ τὸ ἓν τρίτον (1/3) θὰ μετέχουν· καὶ νὰ ὑπόκεινται εἰς τὰ προστάγματα τῆς πλειοψηφίας τῶν 2/3 ξένων (Τουρκοκυπρίων καὶ τρίτων). Δουλεία διηνεκῆς, ἀπεικόνισις τῆς ἀνυπάρκτου κυριαρχίας τῆς προσφερομένης εἰς τὸν μαρτυρικὸν Κυπριακὸν λαὸν νέας πολιτειακῆς του συγκροτήσεως.-

Δ'.- ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

10.- Η ανωτέρω αναγκαίως συνοπτική επισκόπησις ἔστω ὠρισμένων μόνον καθοριστικῶν σημείων τοῦ Σχεδίου τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ο.Η.Ε. *Κόφι Ανάν* ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ὀδηγεῖ ἀναντιλέκτως εἰς ἀναμφίβολα συμπεράσματα :

Τὸ Σχέδιον ἐν πρώτοις *ἀγνοεῖ ὅλας τὰς μέχρι τοῦδε ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τοῦ Ο.Η.Ε.*, διὰ τῶν ὁποίων κατεδικάσθη ἡ διεθνῶς ἔκνομος τουρκικὴ εἰσβολὴ καὶ διετάχθη ἡ ἀποχώρησις τῶν τουρκικῶν κατοχικῶν στρατευμάτων.

Ἀντιθέτως *νομιμοποιεῖ εὐθέως τὰ ἀπὸ ἀπόψεως Διεθνoῦς Δικαίου ἐκνόμως συντελεσθέντα* : τὰ κατεχόμενα κατακρατοῦνται σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ τοὺς σφετεριστάς· οἱ ἐκδιωχθέντες ἀπὸ τῆς ἐστίης τῶν Ἑλληνοκύπριοι δὲν θὰ ἐπανέλθουν ὅλοι· οἱ καταληφθεῖσες ἀπὸ τοὺς εἰσβολεῖς καὶ ἐξ Ἀνατολίας εἰσκομισθέντας Τούρκους ἐποίκουσ περιουσίαι τῶν, δὲν πρόκειται παρὰ μόνον κατὰ μικρὸν ποσοστὸν νὰ ἀποδοθοῦν· οἱ καταληψία Τούρκοι ἔποικοι θὰ παραμείνουν, ἀποκτῶντες μάλιστα καὶ νομίμους τίτλους ἐπὶ τῶν καταληφθεισῶν Ἑλληνοκυπριακῶν περιουσιῶν.

Τὸ Σχέδιον *ἀδικεῖ ἐξοργιστικῶς τοὺς Ἑλληνοκυπρίους*. Παρὰ τὴν συντριπτικὴν πληθυσμιακὴν πλειοψηφίαν τῶν (82%), οἱ Ἑλληνοκύπριοι εἴτε μειοψηφοῦν εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν κρατικῶν θεσμῶν, εἴτε τὸ πολὺ ἰσοψηφοῦν μὲ τοὺς Τουρκοκυπρίους, καίτοι ἀντιπροσωπεύοντας μόλις τὸ 17% τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ.

Ἡ λειτουργία τῶν κρατικῶν θεσμῶν, ὅπως προβλέπεται, ἡμπορεῖ νὰ παραλύσῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, κατὰ τὴν βούλησιν τῶν Τουρκοκυπρίων.

Συνοπτικῶς, τὸ Σχέδιον δὲν προσφέρει οὔτε δικαίαν, οὔτε βιώσιμον λύσιν ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ. Εἶναι ἐντελῶς ἀπαράδεκτον καὶ συνολικῶς ἄνευ ἐτέρου ἀπορριπτέον.

Θὰ ἦτο, ἐπομένως, χιλιάκις προτιμώτερον νὰ διατηρηθῇ ἡ σημερινὴ κατάστασις. Μὲ τοὺς Ἑλληνοκυπρίους αὐτοδιοικουμένους κατὰ βούλησιν, τὴν Κυπριακὴν Δημοκρατίαν πλήρως κυρίαρχον εἰς τὰ τοῦ οἴκου τῆς καὶ ἀκόμη ζῶσαν, κατὰ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, τὴν κυριαρχίαν τῆς καὶ ἐπὶ τοῦ κατεχομένου τμήματος τῆς Κύπρου (ἀνωτέρω ἀριθ. 8 ὑπὸ α) καὶ τὴν εὐλογον ἐλπίδα ἄρσεως τῆς ἐνεστώσης ἀδυναμίας πραγματικῆς ἀσκήσεώς τῆς ἐπὶ τῶν κατεχομένων μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, ἰδίως διὰ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσησιν καὶ μεταβολὴν, διὰ παρομοίας εἰσδοχῆς τῆς, τῆς στάσεως καὶ τῆς Τουρκίας, συμμορφουμένης τοῦ λοιποῦ πρὸς τὸ καθεστῶς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως καὶ τὰς ἀξιώσεις πολιτισμένης διεθνoῦς συμπεριφορᾶς.

Ἡ ἀκόμη, - ἔστω δυσμενεστέρα διὰ τὸν Ἑλληνισμόν λύσις, - θὰ ἦτο προτιμωτέρα τῆς ἀθλιότητος τοῦ Σχεδίου Ἀνάν ἢ διχοτόμησις τῆς Κύπρου· ὅποτε θὰ διεσώζετο τοῦλάχιστον ἀπὸ τὴν τουρκικὴν ἀρπάγην ἡ Κύπρος ἐκτὸς τοῦ κατεχομένου ἤδη ὑπὸ τῶν Τούρκων τμήματός τῆς, μὲ ἀλώβητα ὅμως καὶ τότε τὰ δικαιώματα τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐκδιωχθέντων Ἑλληνοκυπρίων πρὸς ἐπάνοδον καὶ ἀνάκτησιν τῶν περιουσιῶν τῶν, διεθνῶς διεκδικούμενα.

Ἐνῶ μὲ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Σχεδίου Ἀνάν, ἀντιθέτως, ἡ μὲν Κυπριακὴ Δημοκρατία ὀριστικῶς ἐνταφιάζεται, ἡ δὲ ὑποδούλωσις τῆς πλειοψηφίας 82% Ἑλληνοκυπρίων εἰς τὰς ὀρέξεις τῆς μειοψηφίας 17% Τουρκοκυπρίων εἶναι θεσμικῶς δεδομένη.

11.- Τοιοῦτου περιεχομένου καὶ ὀλεθρίων συνεπειῶν Σχέδιον ἦτο ὅμως ἀναμενόμενον. Ὡς συνέπεια ἰδίως τῆς ἑλλαδικῆς πολιτικῆς τῶν τελευταίων ἐτῶν, τῶν συνεχῶν ἔναντι τῆς Τουρκίας ὑποχωρήσεών μας. Μὲ ἀποδοχὴν τῆς ἀμφισβητήσεως τῆς ἐθνικῆς μας κυριαρχίας ἐπὶ ἑλληνικῶν ἐδαφῶν (περιπτώσεις βραχονησίδων *Λίμνια [Γίμια]* καὶ προσφάτως *Τσοῦκας*), οὐσιαστικῶς τῶν «*γκρίζων ζωνῶν*» εἰς τὸ *Αἰγαῖον*, τῶν πολλαπλασιαζομένων, κατὰ ἑκατοντάδας, παραβιάσεων τοῦ ἐθνικοῦ μας χώρου (ἑναερίου

καὶ θαλασσίῳ), καὶ ἀπιθάνων ἄλλων, σχεδὸν καθημερινῶν, προκλήσεων. Καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν τῶν καθημερινῶν αὐτῶν ἐθνικῶν μας ταπεινώσεων νὰ κοπτόμεθα ὑπὲρ τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας καὶ τῆς τουρκικῆς ἐν γένει ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἀφοῦ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ κατάντημα ἡμεῖς νὰ προωθοῦμε διεθνῶς τὰ αἰτήματα τῶν βιαστῶν τῆς Κύπρου, ἰδίως αὐτὸ τῆς εἰσοδοχῆς τῶν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἐνωσιν...

Αὐτὰ δὲν προδίδουν φυσικὰ «ἰσχυρὰν», οὔτε διεθνῶς ὑπολογίσιμον Ἑλλάδα, ὅπως ἐπισήμως καυχώμεθα, οὔτε ἐκφράζουν ρεαλιστικὴν πολιτικὴν. Ρεαλιστικὴ θὰ ἦτο ἡ πολιτικὴ μας, ἐὰν διεκηρῦσσαμε πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν : ναι εἴμεθα ὑπὲρ τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας, ἀλλὰ διὰ ὅποιοδήποτε βῆμα προσεγγίσεως ἀξιούμε προηγουμένως ὀλοσχερῆ παῦσιν τῆς τουρκικῆς προκλητικότητος. Ὅχι νὰ παραβιάζεται καθημερινῶς ὁ ἐθνικὸς μας χῶρος ἢ νὰ συντελοῦνται οἱ μύριες ὅσες προκλήσεις καὶ ἡμεῖς, καταπίνοντες τὶς προσβολές, νὰ προσερχώμεθα ἰκέτες διαλόγου μὲ τοὺς ἐπιβούλους. Ἐὰν σωστὰ ἐφερόμεθα καὶ ἐμμένναμεν εἰς ἐθνικῶς ἀξιοπρεπῆ στάσιν, τότε ἄλλοι, αὐτὲς οἱ ὑπερκείμενες δυνάμεις, ποὺ ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν σταθερότητα εἰς τὴν γεωγραφικὴν μας περιοχὴν, προεχόντως φυσικὰ αἱ Η.Π.Α. καὶ ἡ Μεγάλη Βρεταννία, θὰ ἐπέεζαν καὶ θὰ ἐπέβαλλαν εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ παύσῃ τὶς ἄνομες προκλήσεις τῆς καὶ ἐπανέλθῃ εἰς σύννομον ἔναντί μας διεθνή συμπεριφορὰν. Καὶ πρόβλημα τότε δὲν θὰ ὑπῆρχε. Ὅπως μεταξὺ ἀτόμων ἢ σθεναρὰ στάσις τοῦ ἀμυνομένου παραλύει καὶ ἀντιθέτως ἡ ἀνοχὴ ἐκτρέφει τὴν ἐπίθεσιν, ἔτσι καὶ μεταξὺ κρατῶν ἢ ἐνδοτικότης τοῦ θύματος πολλαπλασιάζει τὴν βουλμίαν καὶ ἐπιθετικότητα τοῦ ἐπιβούλου.

12.- Παραδόξως τὸ ἐλεγχόμενον Σχέδιον Ἀνὰν φέρεται νὰ τυγχάνῃ κάποιας ἀποδοχῆς, τόσον εἰς τὴν Κύπρον, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Θέλω νὰ πιστεύω, ὅτι οἱ ἀπολογηταὶ τοῦ Σχεδίου δὲν τὸ ἔχουν διαβάσει, ἢ δὲν ἀνελογίσθησαν τὶς δυνατότητες ἐφαρμογῆς του καὶ τὶς συνέπειες. Εἶναι ὅμως καὶ ἡ καταδυνάστευσις τῶν συνειδήσεων. Ὁ ἀπλοῦς πολίτης, ὁ ἄνθρωπος τῆς καθημερινῆς βιοπάλης οὔτε γνωρίζει, οὔτε ἐνημερώνεται σωστὰ. Αφοῦ ἡ προσφερομένη «ἐνημέρωσις» προέρχεται ἀπὸ μέσα, ὑπηρετοῦντα ἀδελὰ πολλὰκις, ἐνίοτε ὑποπτα συμφέροντα. Δὲν ἔχει οὔτε χρόνον, οὔτε δυνατότητα νὰ συγκροτήσῃ ἰδίαν γνώμην, καὶ μάλιστα ἐπὶ θέματος ἀσυνήθους, μὴ ἐμπίπτοντος εἰς τὸν κύκλον τῶν συνήθων βιοτικῶν του μεριμνῶν. Καὶ ἔτσι προσφέρεται εἰς ἀποδοχὴν τοῦ ὅ,τι τοῦ σερβίρουν. Καὶ ζητωκραυγάζει ἐνίοτε καὶ τὰ παράλογα. Οὐσιαστικῶς ἀθελήτως...

Δὲν βλάπτει, ἀντιθέτως εἶναι διδακτικὴ, μία ἱστορικὴ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀναφορὰ : Μετὰ τὴν ἀτιμωτικὴν συμφωνίαν τοῦ Μονάχου τὸ 1938, μὲ τὴν ὁποίαν διεμελίσθη ἐν ἀπουσίᾳ τῆς ἡ Τσεχοσλοβακία, μὲ προσάρτησιν εἰς τὴν Γερμανίαν τῆς περιοχῆς τῶν Σουδητῶν, οἱ ἐνδῶσαντες εἰς τὴν ἀσκηθεῖσαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου χιτλερικὴν πίεσιν, ὑπεύθυνοι τοῦ ἐγκλήματος Πρωθυπουργὸς τῆς Μεγάλης Βρεταννίας *Τσάμπερλαιν* καὶ τῆς Γαλλίας *Νταλαντιέ*, ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς χώρας τῶν (Λονδίνον καὶ Παρισίους, ἀντιστοίχως) ἐξεπλάγησαν καὶ οἱ ἴδιοι, ὅταν εὐρέθησαν πρὸ λαοθαλάσσης ἐπευφημούντων συμπατριωτῶν τῶν· οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ ἐπίστευαν, πειθόμενοι εἰς τὴν παραπληροφόρησιν τοῦ τύπου καὶ ἄλλων μέσων, ὅτι μὲ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ Χίτλερ εἰς τὸ θέμα τῶν Σουδητῶν διεσώζετο ἡ παγκόσμιος εἰρήνη. Ἡ διάψευσις τῶν ἀνοήτων αὐτῶν ἐλπίδων δὲν ἄργησε. Μετ' ὀλίγον ὁ Χίτλερ κατέλαβε καὶ τὴν ὑπόλοιπον Τσεχοσλοβακίαν, μετὰ ἓνα δὲ μόλις χρόνον ἐκηρῦσσετο ὁ δεῦτερος παγκόσμιος πόλεμος...

Φοβοῦμαι, ὅτι τὸ ἴδιο θὰ γίνῃ καὶ μὲ τὸ Σχέδιον *Κόφι Ἀνὰν*. Οἱ ἀπολογηταὶ του θλιβερῶς θὰ διαψευθοῦν. Διότι, ἐὰν παρὰ πᾶσαν λογικὴν γίνῃ δεκτόν, τὸ ἀδιέξοδον θὰ εἶναι πλήρες. Αφοῦ κράτος, ὅπως διὰ τοῦ Σχεδίου προγραμματίζεται, εἶναι ἀδύνατον νὰ

λειτουργήση, ἐν τῷ μεταξύ δὲ ἡ τῶρα ὑφισταμένη Κυπριακὴ Δημοκρατία θὰ ἔχη πλέον ἐνταφιασθῆ (καταλυθῆ).

Αἱ δὲ *συνέπειαι τοιούτου ἀδιεξόδου θὰ εἶναι ἀπρόβλεπτοι, μὴ ἀποκλειομένης καὶ τῆς ἐνόπλου συρράξεως*. Διότι τὴν ὑστάτην ἔστω ὥραν ὁ Ἑλληνισμὸς τὴν προκειμένην ὀλοκληρωτικὴν ἐθνικὴν ταπείνωσιν καὶ καταστροφὴν, διὰ τὴν ἀπὸ χιλιετηρίδων συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως συντριπτικῶς ἑλληνικὴν Κύπρον, δὲν πρόκειται νὰ ἀνεχθῆ.

Ἔτσι τὸ μέλλον προμηνύεται ζοφερὸν διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν. Ὅμως ἡ **ἑλληνικὴ αἰθρία**, χάρις εἰς τὴν ἀδιάφθορον, ἀδάμαστον καὶ ἀσυμβίβαστον μὲ ἐθνικὰς ταπεινώσεις καὶ ἀθλιότητας ἑλληνικὴν ψυχὴν, δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ ἀναθάλλῃ. -

Νέα Πεντέλη, 10^η Δεκεμβρίου 2002.

Χρῆστος Α. Σαρτζετάκης

www.sartzetakis.gr